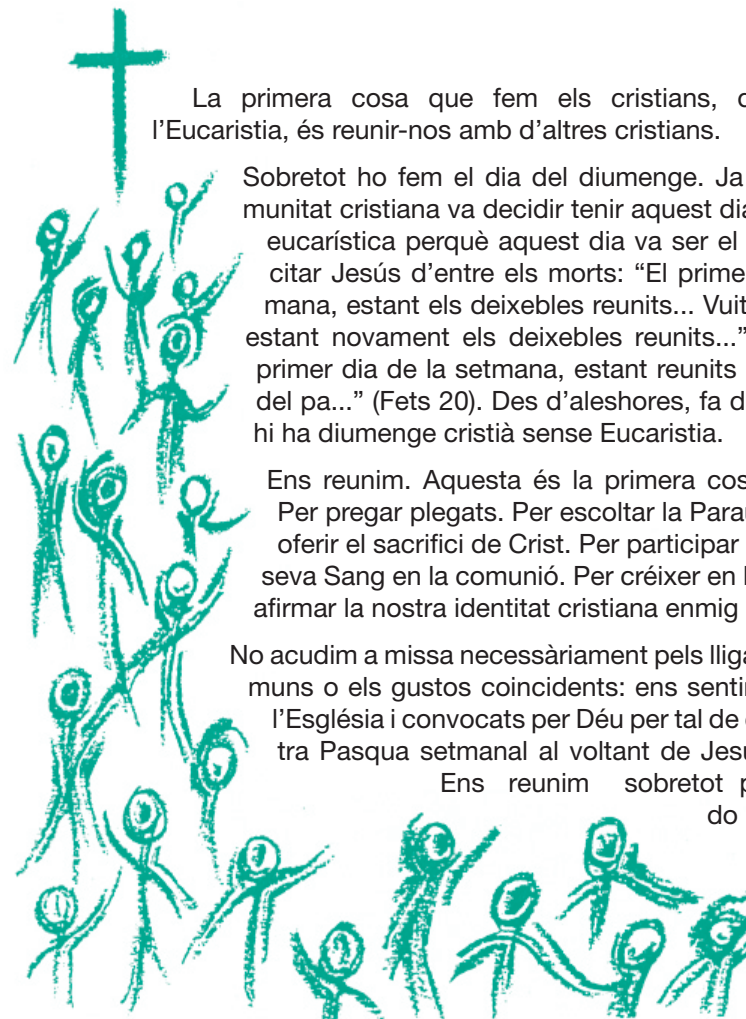

LA MEVA ACTITUD A MISSA

- vinc a missa per a celebrar alguna cosa en comú; aquesta ha de ser la meva actitud i no la de tancar-me en mi mateix: som Poble de Déu, som el Cos el Crist, som una comunitat,
- perquè tots formem aquesta Església en petit, els altres tenen d'alguna manera dret a la meva presència; així els ajudo a celebrar millor i a animar-se en la seva fe,
- cal que sigui puntual: per respecte a la comunitat i al que celebrem; els primers minuts (amb el cant, la salutació, etc.) inclòs l'asaig dels cants, es prepara i es dóna sentit a tota la celebració; sobretot ¿es pot dir que he "participat en la missa sencera" si no arribo a les lectures, ara que tots veiem que són tan importants en el conjunt de la missa?,
- no hauríem que posar-nos dispersats pels bancs de l'església, sinó que ens hauríem d'agrupar raonablement al davant, per tal de crear un clima més concret de comunitat celebrant,
- cal que adopti una postura interior i exterior d'activa participació: escoltant atentament, pregant, cantant, combregant; perquè és tota la comunitat la que celebra, i no ens podem acontentar amb una assistència passiva,
- participo en l'Eucaristia dominical amb goig: no només perquè és un precepte (les coses no són importants perquè estiguin manades, sinó que estan manades perquè són importants), sinó perquè necessito l'Eucaristia per a continuar vivint la meva fe i creixent en la meva consciència que pertanyo a una comunitat cristiana: l'Església.

La nostra Eucaristia – 1

ENS REUNIM

La primera cosa que fem els cristians, quan celebrem l'Eucaristia, és reunir-nos amb d'altres cristians.

Sobretot ho fem el dia del diumenge. Ja la primera comunitat cristiana va decidir tenir aquest dia la seva reunió eucarística perquè aquest dia va ser el que va ressuscitar Jesús d'entre els morts: "El primer dia de la setmana, estant els deixebles reunits... Vuit dies més tard, estant novament els deixebles reunits..." (Joan 20); "el primer dia de la setmana, estant reunits per a la fracció del pa..." (Fets 20). Des d'aleshores, fa dos mil anys, no hi ha diumenge cristià sense Eucaristia.

Ens reunim. Aquesta és la primera cosa. I ¿per què? Per pregar plegats. Per escoltar la Paraula de Déu. Per oferir el sacrifici de Crist. Per participar del seu Cos i la seva Sang en la comunió. Per créixer en la nostra fe i reafirmar la nostra identitat cristiana enmig d'aquest món.

No acudim a missa necessàriament pels lligams socials comuns o els gustos coincidents: ens sentim membres de l'Església i convocats per Déu per tal de celebrar la nostra Pasqua setmanal al voltant de Jesús Ressuscitat.

Ens reunim sobretot per celebrar el do que contínuament ens fa Déu: la seva paraula i la seva Eucaristia.

TOTS CELEBREM

Els cristians som convidats no sols a “oir missa” o “assistir” a alguna cosa que fan els altres, sinó a “celebrar” l’Eucaristia. El missal ens diu: “En la missa o Cena del Senyor el poble de Déu és reunit, sota la presidència del prevere que fa les vegades de Crist, per celebrar el memorial del Senyor o sacrifici eucarístic” (núm. 7).

Tota la comunitat celebra i participa. Encara que no tots actuïn en els ministeris: no tots llegeixen o dirigeixen cants o prediquen o beneeixen. Però tots se senten Església, tots acullen la Paraula de Déu, tots preguen i canten, tots donen gràcies i ofereixen i poden participar de la comunió.

Més encara, Jesús ens va dir: “Allà on n’hi ha dos o tres de reunits en nom meu, jo sóc enmig d’ells”. Aquest és el títol més gran de dignitat de la comunitat reunida. Per això el qui presideix, quan saluda en nom de Jesús els presents, diu: “El Senyor (Jesús, el Ressuscitat) sigui amb vosaltres”. El missal ho comenta dient que “així manifesta a l’assemblea reunida la presència del Senyor” (núm. 28).

TOTS PECADORS I FEBLES...

Tots els qui ens reunim per a l’Eucaristia som pecadors. L’Eucaristia no és només per als sants. És la força i la medicina que Jesús va pensar donar-nos per al nostre camí: ell mateix s’ha fet el nostre aliment, en la Paraula i en la comunió.

Precisament perquè som febles i pecadors, normalment la missa comença amb un acte penitencial: “Jo confesso...”, o bé: “Vós que us entregàreu per nosaltres, Senyor tingueu pietat”.

... PERÒ TOTS CRISTIANS

Si això de ser febles ens uneix, hi ha una altra marca que ens identifica a tots els que anem a missa: som cristians, estem batejats.

Per això el diumenge –sobretot en el temps de Pasqua– podem començar la nostra celebració amb l’aspersió, recordant el baptisme pel qual vam ser incorporats a Crist i a la seva Església.

I a l’entrada de l’església sols haver-hi una pica d’aigua en la qual mullem la nostra mà i fem el senyal de la creu: així entrem a missa recordant que som batejats. Encara que siguem febles i pecadors, som a casa nostra.

L’ESTRUCTURA DEL RITU D’ENTRADA

1. El prevere, amb els seus ajudants, entra en processó. La comunitat l’acull amb un cant d’entrada.
2. El prevere, després de besar l’altar i anar a la seva seu, saluda la comunitat, que li respon. I li pot adreçar unes paraules introductòries.
3. Tots plegats reciten l’acte penitencial, demanant a Déu la seva ajuda i el seu perdó.
4. Si no s’ha fet a l’acte penitencial, es diuen les aclamacions “Senyor, tingueu pietat”.
5. En dies de solemnitat es diu o es canta l’himne “Glòria a Déu a dalt del cel”.
6. I finalment, el prevere, després de deixar uns moments de silenci, diu en nom de tots la breu oració que dona el sentit a l’Eucaristia del dia.

La finalitat d’aquests elements és, segons el missal (núms. 24-25):

- a) crear en els presents la consciència que som una comunitat celebrant,
- b) preparar-nos per a les dues coses principals que ens disposem a fer: escoltar la Paraula i celebrar l’Eucaristia,
- c) donar el to i el clima just a la festa o temps litúrgic que celebrem.

EL PREVERE PRESIDEIX EN NOM DE CRIST

A aquesta comunitat de cristians hi ha una persona -el qui presideix- que els fa aquest servei ministerial: representa el Crist.

Ja l’any 150, quan sant Justí descrivia la missa dels cristians, parlava del “qui presideix, el president”, és a dir, el qui “s’asseu davant”, i diu que és ell el que predica i el que proclama la pregària central de la missa.

El veritable president -i el Mestre i l’Aliment i el Guia- de la comunitat cristiana és Crist Jesús. Però ell mateix ha volgut donar a alguns cristians, pel sagrament de l’orde, la gràcia i el ministeri de quedar configurats a ell com a cap i pastor de la comunitat, i així poden rebre l’encàrrec de presidir l’Eucaristia en el seu nom. Per això s’asseuen davant”. Per això prediquen. Per això prenen la paraula en la pregària eucarística i poden dir “això és el meu Cos”. Per això beneeixen.